

Gesandtindberetninger o. s. v. det sønderjyske Spørgsmaal vedrørende, der udefra er afsendte eller her er modtagne af Udenrigsministeren. Denne vor Opfordring maa, synes det os, falde i god Jord hos den højtærede Minister, hvis Parti som bekendt stedse har været en principiel Modstander af det hemmelige Diplomati.

Mads Larsen: Jeg skal tillade mig at anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod den Paastand paa Overgang til Dagsorden, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fremsatte. Vi har den Opfattelse, at Regeringens Politik i dette Spørgsmaal hidtil har været den rigtige, jeg kan gerne sige den eneste mulige, og hidtil har ogsaa det langt overvejende Flertal af det danske Folk staaet samlet om denne Politik, hvilket har givet sig et klart og tydeligt Udtryk gennem Tilslutningen fra hele Rigsdagen den 23. Oktober 1918 saavel som fra den danske Vælgerforening i Sønderjylland og derefter i Mødet den 12. Maj d. A. Da stod endnu i alt Fald de 3 af Rigsdagens store Partier samlede om samme Standpunkt. Vi nærer fra vort Partis Side den mest ubetingede Tillid til, at Regeringen ogsaa i den kommende Tid vil vide at finde de rette Veje til at fremme det danske Folks Interesser saavel Nord som Syd for den nuværende Grænse, saa meget mere ser Ministeriet nu har en saa udmærket Repræsentant for de danske Sønderjyder som Minister H. P. Hanssen i sin Midte.

Vi kan ikke have noget imod, at de danske Oppositionspartier søger at manifestere den konservative Samling i vor indre Politik, men vi beklager, at vor store nationale Spørgsmaal skal bruges i dette Øjemed. Jeg tror, at det bliver værst for Venstre selv, at det bidrager til at øge Usikkerheden overfor disse Spørgsmaal ved i denne Aktion at gaa sammen med de Folk, som Partiet saglig set er uenigt med, medens Partiet ved at staa fast og klart sammen med Regeringen og Folketingets Flertal, som Partiet er saglig enigt med, kunde have bidraget til Klarhed og Ro om Sagen. Det vilde ogsaa have skabt de bedst mulige Betingelser for, at Spørgsmaalet kunde blive afgjort paa den mest tilfredsstillende Maade.

Det glæder os, at den danske Vælgerforening i Sønderjylland ved sin Afstemning i Mandags har brudt Staven over Forslagsstillernes Optræden, idet den betegner det rejste Krav som en uløselig Opgave.

Ud fra disse Betragtninger opfordrer jeg Tinget til at stemme imod den af det ærede Medlem fra Æbeltoft fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen, og jeg tillader mig at fremsætte følgende motiverede Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget billiger Ministeriets Erklæringer, gaar det

— i fuld Tillid til, at den internationale Kommission, der skal overtage Styrelsen af de slesvigske Afstemningsomraader, paa fuldt ud tilfredsstillende Maade vil varetage sin Opgave ifølge Fredstraktatens Artikel 109, hvorefter „den træffer alle Forholdsregler, som den finder egnede til at sikre Afstemningens Frihed, Redelighed og Hemmelighed“ — over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Denne Paastand skal jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for.

Formanden: Den nu fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen lyder saaledes:

„Idet Folketinget billiger Ministeriets Erklæringer, gaar det

— i fuld Tillid til, at den internationale Kommission, som skal overtage Styrelsen af de slesvigske Afstemningsomraader, paa fuldt ud tilfredsstillende Maade vil varetage sin Opgave ifølge Fredstraktatens Artikel 109, hvorefter „den træffer alle Forholdsregler, som den finder egnede til at sikre Afstemningens Frihed, Redelighed og Hemmelighed“ — over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Forhandlingen drejer sig altsaa nu ogsaa om denne Paastand.

Sigvald Olsen: Det er en rivende Udvikling, der er foregaaet med det ærede Medlem, der har staaet som Ordfører for Forespørgerne her i Dag, nemlig det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Det er ikke saa længe siden, det ærede Medlem i en Rigsdagstale erkendte, at han havde været en Modstander af, at vi skulde søge at faa Flensborg tilbage med den Motivering, at Flensborg jo var en overvejende tysktalende og tysksindet By. Nu har Udviklingen ført med sig, at det ærede Medlem staaer som en varm Tilhænger af, at ogsaa Flensborg skal ved Afstemning kunne komme tilbage til Danmark. Hvis vi ikke snart kommer til et endeligt Resultat med det sønderjyske Spørgsmaal, ikke snart faar en